

[Inger Gautier Schmit.]

end at den højtærede Kirkeminister i det paatænkte Udvalg vil stille sig forstaaende over for en saadan Udvidelse af Loven, at ogsaa Fialiarkirke inddrages under dens Rækkevidde. Naturligvis kan man sætte visse Grænser for, hvad man forstaaer ved en Fialiarkirke, og for saa vidt kan den højtærede Minister have Ret i, at Definitionen godt kan skærpes. Men paa den anden Side maa den højtærede Minister dog indrømme, at Ordet „Fialiarkirke“ ikke er noget nyt opfundet Ord, idet det gentagende fremtræder netop i Loven af 1908 og bestandig forekommer i Ordførernes og Ministerens Taler. Man maa altsaa dog paa det Tidspunkt have dannet sig et vist Begreb om, hvad en Fialiarkirke er, og jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at vi her kan komme til Enighed om dette Spørgsmaal.

Maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at citere en ganske enkelt Passus af Loven af 1908 § 4, Stk. 3. Der staar dér:

„Saafremt det findes hensigtsmæssigt i Stedet for at udvide den gamle Kirke at opføre en helt ny Sognekirke eller en Fialiarkirke, og der i denne Anledning ønskes et større Bidrag hertil fra Statskassen end, hvad Halvdelen af Udgiften efter det i Henhold til § 2 udarbejdede foreløbige Overslag vilde udgøre, maa fornøden Bevilling hertil søges paa Finansloven.“

Her opererer man altsaa med en Sognekirke og en Fialiarkirke, og de fornødne Bidrag skal altsaa fra Statskassen stilles til Raadighed, hvis Udvidelsen er betimelig og nødvendig. Men hvorfor saa ikke drage Tanken videre? Naar man har en Paragraf her, der giver Tilladelse til at støtte Opførelsen af en Fialiarkirke og en ny Sognekirke, hvorfor saa ikke sætte en Bestemmelse ind om, at man kan udvide en Sognekirke og udvide en Fialiarkirke? Tanken er saa overordentlig nærliggende, at jeg synes, man meget vanskeligt kan komme uden om, at det ene er en naturlig Konsekvens af det andet.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale en velvillig Behandling af dette Lovforslag, idet vi agter at give det vor Støtte og deltage i det Udvalgsarbejde, der her vil kunne finde Sted.

Povlsen: Som jeg udtalte ved Finanslovsforslagens tredie Behandling under Forhandlingerne om et af tre konservative Medlemmer af Finansudvalget stillet Forslag om et Statstilskud paa 40 000 Kr. til

Udvidelse af Thyborøn Kirke, mener jeg, at Loven af 8. Maj 1908 om Kirkers Udvidelse ogsaa gælder med Hensyn til Udvidelse af de saakaldte Fialiarkirke, og jeg maa derfor anse det foreliggende Lovforslag for overflødig. Loven af 8. Maj 1908 er tilstrækkelig. Lovforslaget er yderligere blevet overflødig ved, at der paa Tillægsbevillingslovsforslaget til anden Behandling vil findes et Ændringsforslag, stillet af Ministeren og tiltraadt af hele Udvalget, hvorefter Staten yder 35 000 Kr. til Udvidelse af Thyborøn Kirke. Formaalet for Lovforslaget er altsaa naaet, Thyborøn faar Statsstøtte til Udvidelsen af sin Kirke, og hermed er i Virkeligheden slaaet fast med Tilslutning fra alle Sider i Finansudvalget, at Loven om Kirkers Udvidelse ogsaa gælder Fialiarkirke. Bliver der i Fremtiden Tale om Udvidelse af en Fialiarkirke, vil man ikke kunne behandle det Spørgsmaal anderledes, end man behandler det Spørgsmaal, vi her staar over for, Udvidelsen af Thyborøn Kirke, saafremt da Loven af 8. Maj 1908 til den Tid stadig er i Kraft.

Jeg mener derfor, at de ærede Forslagsstillere burde tage dette Lovforslag tilbage, det er ganske overflødig. Men vil de have det behandlet i et Udvalg, har jeg selvfølgelig intet derimod at indvende, og jeg haaber, at vi dér kan komme til fuld Klarhed over, at Loven af 1908 er tilstrækkelig til at danne Grundlag for Kravet om Udvidelsen af Thyborøn Kirke saavel som af andre Fialiarkirke. Der er intet som helst i Loven, der taler derimod, og under Forhandlingerne i Landstinget fremkom der intet, der talte imod, at Loven ogsaa skulde gælde for Fialiarkirke.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fibiger): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget, og hvorefter man kan regne med, at det kan blive ført igennem. Det var en ganske ovenud Tilslutning, vi mødte hos det ærede Medlem Hr. Povlsen, idet hans Udtalelser gik ud paa, at man overhovedet ikke behøvede noget Lovforslag, men at det hele kunde ordnes uden dette, saaledes som Bestemmelserne paa Forhaand er. Det er beklageligt, at det ærede Medlem ikke er Kirkeminister nu (*Christmas Møller*: I dette Tilfælde). I dette Tilfælde — der kunde maaske være andre Tilfælde, hvor jeg er veltilfreds med det —, for saa havde det jo været i Orden for et Aars Tid eller to siden derovre, saa havde man kunnet bruge Loven. Men naar det ærede Medlem Hr.